

Hvad er regeringens bud på at løfte arbejdsmiljøet inden for det offentlige område, når der ikke er penge, men der forsvinder penge?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vores bud er jo nøjagtig det samme på hele området. Det er jo klart, at vi er nødt til at tage fat de steder, hvor der er seriøse arbejdsmiljøproblemer, og det gør vi helt igennem med hele denne her reform, både med partsaftalerne, med screeningen, med rådgivningspåbud osv. Vi sørger – i øvrigt i forlængelse af en fremragende arbejdsskade reform, hvor man jo også netop tager fat på nogle af de arbejdsskadeformer, som er de hyppigste, og som er de væsentligste – nu med den nye regering for decideret at gøre en indsats, hvor man både på arbejdsskadeområdet og på arbejdsmiljøområdet tager fat der, hvor der er allermest behov for det, fordi folk kommer mest til skade, eller fordi der er flest ulykker, frem for bare at sige, at en eller anden branche skal straffes, fordi der vistnok er nogle i branchen, der ikke gør det godt.

Nej, lad os nu se på de enkelte virksomheder, lad os se på de enkelte skader og problemer og så få løst dem ude på virksomheden, bl.a. skal jeg tilføje med inddragelse af arbejdsmarkedets parter i partsaftalerne.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lene Garsdal.

Lene Garsdal (SF):

Det er en sørgelig dag for arbejdsmiljøet og for de ansatte på de danske arbejdspladser, og det er en sørgelig dag for de danske sikkerhedsrepræsentanter, fordi alene fjernelsen af BST-pligten vil fjerne knap 400 mio. kr. fra det forebyggende arbejde, så nu skal den enkelte sikkerhedsrepræsentant til at kæmpe for at få midler til at lave det forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det har vi hørt igennem mange af de deputationer, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget, og derudover har fælles for dem alle sammen været, at de har ønsket at bevare BST-pligten.

Vi havde SiD Grafisk, og de formulerede det sådan, at inden for deres område var der rigtig mange udenlandsk ejede virksomheder, og når der ikke er et lovkrav om BST-pligt, så fjerner de det forebyggende arbejdsmiljøarbejde fra deres budgetter.

Som vi har været inde på flere gange, er der også på det offentlige område store problemer. Alene det offentlige mindre udgifter til bedriftssundhedstjenesten udgør, som vi har hørt, 131 mio. kr. om året, og dem vil regeringen lade forsvinde fra DUT-midlerne, og de udgifter, som amter og kommuner forventes at få i forbindelse med screeningen og rådgivningspåbuddene, vil udgøre mere end 100 mio. om året, men dem vil regeringen heller ikke sikre bliver DUT-kompenseret. Altså mulighederne for at hjælpe til et bedre arbejdsmiljø for 131 mio. kr. tages væk med et pennestrøg, og nye byrder på 100 mio. kr. pålægges amter og kommuner. Kald det forbedringer en gang til.

Hvordan forestiller ministeren sig at det er et fremskridt og at det kan blive en forbedring på det offentlige område? Kommuner og amter har jo i forvejen et skatkestop, så der er ikke mange penge at slå til søren med.

Kl. 16.55

Arbejdstilsynet kan udstede rådgivningspåbud, hvis de konstaterer overtrædelser, men hvorfor er det bedre at lave en brandslukning og tvinge virksomhederne til at bruge rådgivning end den løbende brug af en kendt rådgiver? Det har vi i SF svært ved at forstå, og hvordan forestiller ministeren sig at et rådgivningspåbud over en periode vil kunne udmøntes i praksis? Er der nogen planer om at fastsætte noget kvalitativt omfang af rådgivningen, eller hvordan skal det overhovedet forstås?

Screeningen er en nyskabelse. Det er jo godt, at Arbejdstilsynet besøger alle virksomheder. Det tager ganske vist 7 år at nå hele vejen rundt, og nu ved vi, hvilke brancher der skal begyndes med, og så kan de øvrige jo sætte sig og vente, til det bliver deres tur.

Så har vi jo også været inde på den korte gennemsnitlige tid, det skal være. Jeg har svært ved at forstå, hvordan tilsynsførerne vil kunne komme hele vejen rundt om både det formelle og det materielle arbejdsmiljø på så kort tid, og, som vi også har været inde på i dag, hvordan hele det psykiske arbejdsmiljø vil kunne registreres og håndteres inden for den model, der hedder screening. I SF beklager vi meget stærkt, at screeningen ikke er en afgørelse, der kan ankes.

Vi er i SF ikke principielt modstandere af, at parterne kan indgå aftaler om kontrol med overholdelse af arbejdsmiljølovens krav, som det er sket med mobning og seksuel chikane, men vi finder det beskæmmende, at både det psykiske arbejdsmiljø og det ensidigt gentagne arbejde er